

Klage til Oslo tingrett over parkeringsgebyr

(tilsvar til Trafikketatens oversendelsesskriv datert 28. september 2009).

Klager: Sven Andreas Marti, Thor Olsensgate 4 b, 0177 OSLO

Innklaget: Oslo kommune v/Trafikketaten, Pb 9336 Grønland, 0135 OSLO

Sak: Klage til Oslo Tingrett over ilagte parkeringsgebyr

Gebyrene som skal behandles av retten gjelder tilsvarende faktum som retten tidligere har behandlet, men klagen gjelder andre gebyr og bygger på et annet rettsgrunnlag. Spørsmålene Tingretten skal ta stilling til gjelder derfor en ny sak og andre rettslige problemstillinger. Disse problemstillingene har ikke vært berørt av retten tidligere. Parkeringsforskriftens §9 første ledd synes å være oversett av begge parter og alle domstolene ved behandlingen av de tidligere gebyrene. Bestemmelsen lyder:

"Kjøretøyet skal plasseres som anvist ved skilt eller oppmerking, og innenfor oppmerket felt der dette finnes." (min utheving)

Ved behandling av de tidligere gebyrene var spørsmålet om det umerkede området var en "fri plass" eller "reservert plass". Parkeringsforskriftens §9 (1) kan derimot tyde på at ingen av disse alternativene var korrekt – det var en "parkering forbudt plass".

Det er derfor to nye rettslige problemstillinger i denne saken. Den første er:

- 1. Var skiltingen en gyldig regulering av området med tre reserverte plasser (i samsvar med parkeringsforskriftens §9 første ledd)?**

Regelen praktiseres av slik at det ikke er lov å parkere utenfor oppmerket felt i hele skiltets virkeområde. Bestemmelsen gjelder etter sin ordlyd uten noen form for skjønn og uavhengig av oppmerkingens formål. Det umerkede området var derfor ingen "reservert plass".

Ved behandling av de tre første gebyrene skrev Trafikketaten om grunnlaget i oversendelsesbrevet "Parkering på stedet forutsetter tillatelse". Trafikketaten har denne gang endret grunnlaget til bare at jeg stod parkert "i strid med skilt 552...". Jeg har prøvd å få et svar på etatens forståelse av parkeringsforskriftens §9 i snart et halvt år (nye dokument 33 og 34) uten å ha fått noe klart svar. Jeg antar derfor at Trafikketaten nå er enig med meg i at området faktisk var feilskiltet. Det umerkede området var ingen lovlig reserverte plass slik rettsbehandlingen av tilsvarende faktum feilaktig la til grunn. Hvis motparten fortsatt mener at området er lovlig skiltet, bør motparten argumentere for dette snarest slik at jeg eventuelt kan imøtegå deres argumentasjon.

Skiltingen var ingen gyldig regulering av området med tre reserverte plasser.

Den andre rettslige problemstillingen er:

- 2. Kan gebyr for parkering uten parkeringstillatelse ilegges (når skiltingen var ugyldig, på et sted som faktisk ikke reserverte området til slik parkering)?**

Jeg bestrider ikke motpartens anførsler. Området er omfattet av skiltets virkeområdet, slik tidligere rettsbehandling har slått fast. Jeg har parkert i strid med skiltets bestemmelser.

Men etter mitt syn er det flere grunner til at gebyrene ikke kan ilegges eller opprettholdes. Jeg vil her nøye meg med å anføre den formelle begrunnelsen, at gebyrene mangler hjemmel (det foreligger brudd på hjemmelskjeden).

Skilt regnes som en forskrift (med svært lokalt virkeområde) og gjelder etter sitt innhold. Men dette gjelder likevel bare i den utstrekning skiltbestemmelsene samsvarer med det underliggende skiltvedtaket. Skiltvedtaket er en del av hjemmelskjeden.

Skiltvedtaket (nytt dokument 32) hadde som formål/grunnlag: ”Utvidelse av reservert parkering for bevegelseshemmede til tre plasser”. Videre står det ”Vedtaket er gyldig fra den dag skiltene er satt opp og avdekket” og ”Det forutsettes at skiltene blir satt opp i samsvar med gjeldende bestemmelser”.

Kommunen ”avdekket skiltet” (eller gjennomførte endringen) ved å flytte det etterfølgende skiltet ca 7 meter, uten å merke opp en ekstra plass. Denne endringen iverksatte ikke skiltvedtaket og det rettslige resultatet ble noe helt annet. Det var fortsatt bare reservert to plasser. Derfor kan 22. januar 2008 ikke være den korrekte dagen for når skiltvedtaket ble gyldig. Det forrige skiltvedtaket (som reserverte to plasser) var på tidspunkt for parkeringene fortsatt det gjeldende skiltvedtaket. Selv om jeg rent faktisk parkerte i strid med både 552-skiltets bestemmelser og oppmerkingen, var stedet jeg parkerte på rettslig sett regulert av et annet skiltvedtak (parkering på dette området var lovlig store deler av døgnet, og skiltet som innskrenket tidsrommet for slik parkering var fjernet/flyttet).

Dersom man subsidiært legger til grunn at skiltvedtaket gyldig trådte i kraft 22. januar så har forskriften (dvs skiltingen) en mangel. Mangelen er at skiltingen med tilhørende oppmerking ikke regulerer stedet i samsvar med det bakenforliggende skiltvedtaket. Når en forskrift (skiltingen) har en mangel, og mangelen har direkte betydning for det avledede vedtaket (gebyrene) må vedtakene kjennes ugyldige. Hadde kommunen forstått reglene og skiltet lovlig, hadde jeg åpenbart ikke misforstått reglene og pådratt meg noen gebyr.

Gebyr kan ikke ilegges (eller opprettholdes) for parkering uten parkeringstillatelse.

Om motpartens øvrige anførsler vil jeg avslutningsvis bemerke følgende:

Motparten tar feil når den hevder at problemstillingen er hvorvidt den ”ikke oppmerkede plass er omfattet av skilt 552”. Dette har tidligere rettsbehandling slått fast og det bestrider jeg heller ikke. Jeg prøver ikke å få en ny behandling av avklarte rettsspørsmål.

Motparten hevder at domstolene allerede uttømmende har tatt stilling til spørsmålene med unntak for tidspunktet. Det er feil - de har ikke vurdert parkeringsforskriftens §9.

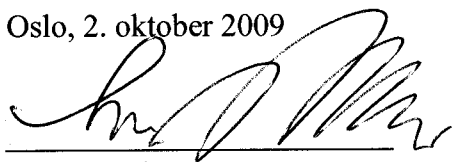
Trafikketaten kommenterer ikke det faktiske innholdet i min klage, verken overfor meg under ordinær klagesaksbehandling, eller overfor Tingretten. En fornyet rettsbehandling av samme faktum kunne muligens vært unngått dersom motparten hadde svart på mine henvendelser. Jeg sitter på diverse dokumentasjon om hvordan kommunene praktiserer parkeringsforskriftens §9. Men siden motparten skriftlig ikke vil belyse sin forståelse av bestemmelsen, eller svare på om de mener skiltingen var gyldig, er det vanskelig å vite hvilken dokumentasjon som er relevant. Jeg mener derfor at det tjener sakens opplysning om motparten forklarer seg i et rettsmøte. Da får jeg anledning til eventuelt å imøtegå motpartens forståelse av bestemmelsen med relevant dokumentasjon.

Jeg nedlegger følgende påstand:

- 1 Gebyrene kjennes ugyldige.
- 2 Oslo kommune ved Trafikketaten betaler kr. 1000,- for saksomkostninger/tapt arbeidsfortjeneste til Sven Marti.

En kopi av dette brevet med vedlegg er oversendt Trafikketaten.

Oslo, 2. oktober 2009

Sven Marti

MOTTATT

11 JAN 2008

Kopi: Skilt & Oppm.
Klageplan

131/SJV

Saksnr. 200707387

FORSKRIFT 277/2007

Oslo politidistrikt har med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4, § 5, jfr. forskrifter om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikkløssignaler og anvisninger av 7. oktober 2005, nr. 1 § 28, vedtatt følgende regulering for:

THOR OLSENS GATE, mellom Akersgata og Fredensborgveien

med virkning fra 22/01 ~~2007~~ 2008, kl. 14:35.

OPPLYSNINGER:

Dette vedtak erstatter alle tidligere vedtak på nevnte strekning (område)

Grunnlag: Utvidelse av reservert parkering for bevegelseshemmede til tre plasser.

Det benyttes følgende skilt: 370, 372, 402.5, 402,6, 552, 806, 807.8, 834.

Reguleringen er som vist på vedlagte skiltplan.

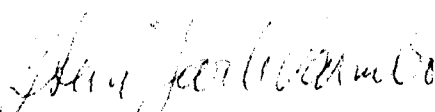
Vedtaket er gyldig fra den dag skiltene er satt opp og avdekket. Datoen for dette bes innberettet skriftlig. Det forutsettes at skiltene blir satt opp i samsvar med gjeldende bestemmelser.

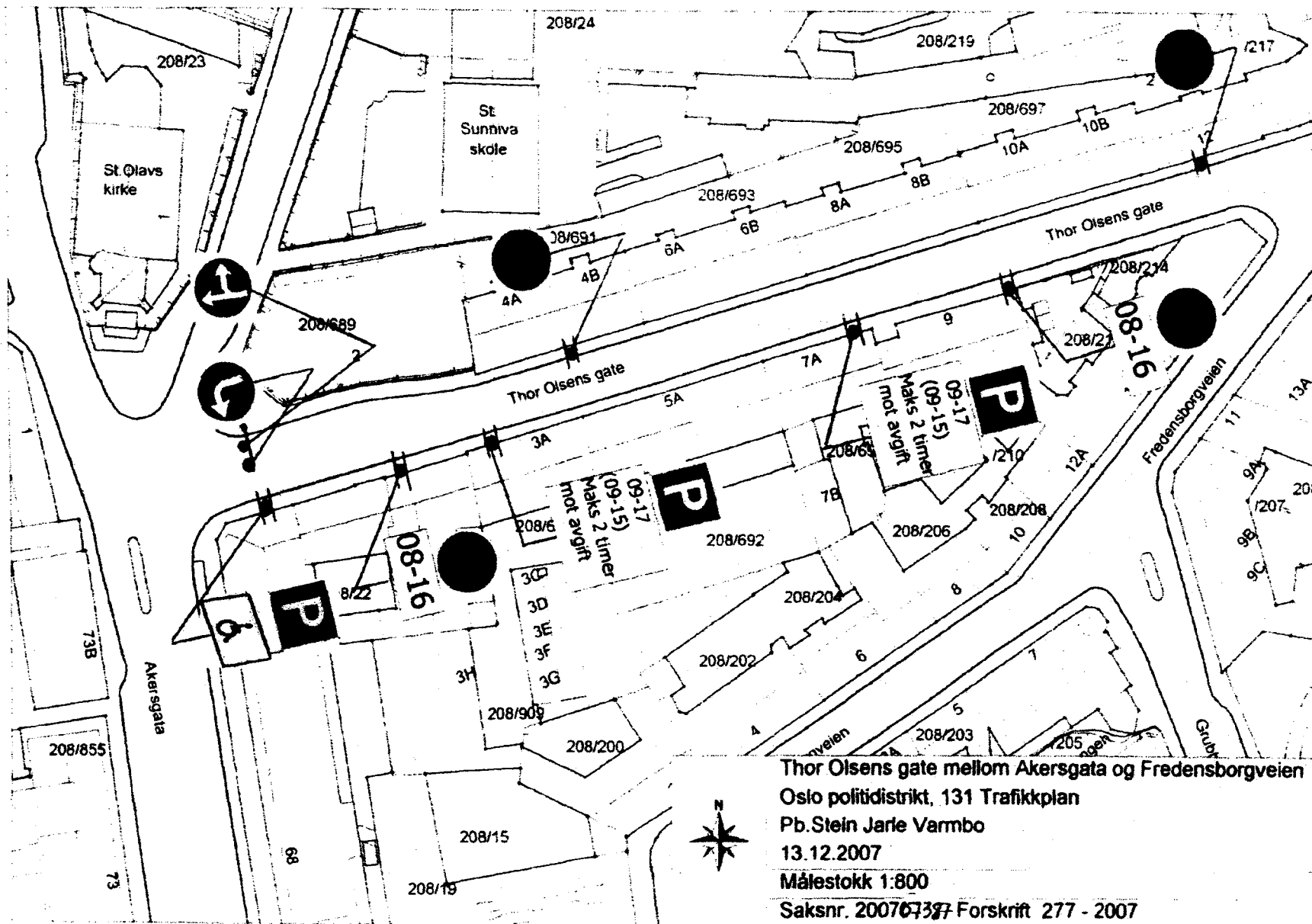
Oslo Kommune, Samferdselsetaten har ikke hatt innvendinger til skiltplanen.

OSLO POLITIDISTRIKT, 13.12.2007

Trafikkplan

Reidar Førre Larsen
politiførstebetjent

Stein Jarle Vambo
politibetjent

Thor Olsens gate mellom Akersgata og Fredensborgveien
 Oslo politidistrikt, 131 Trafikkplan
 Pb.Stein Jarle Varnbo
 13.12.2007
 Målestokk 1:800
 Saksnr. 200707387 Forskrift 277 - 2007

82-2

Trafikketaten i Oslo
P.b. 9336 Grønland

Sven Andreas Marti
Thor Olsensgate 4 b

0135 OSLO

0177 OSLO

Oslo, 21. juni 2009

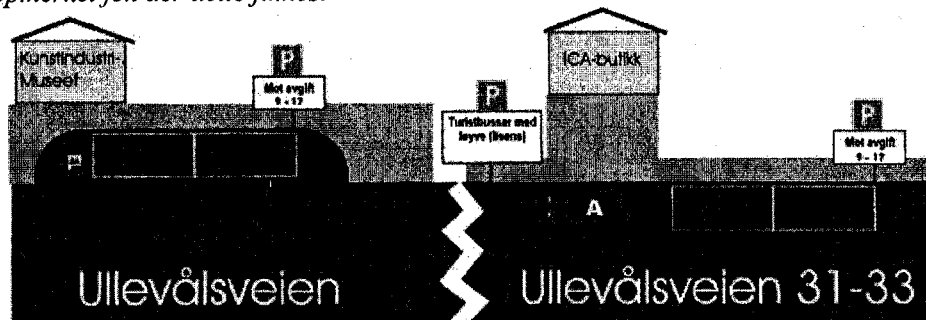
Deres ref: 200906127-6

Saksbeh: Pakj

Kopi: NAF/redaktør av bladet "Motor".

Vedrørende parkeringsforskriftens §9 (1) / deres svar av 15.5 og 19.6 d.å

Jeg takker for å ha fått svar på nesten alle spørsmålene i mitt brev av 8. april. Jeg skal fortsatt ikke stille noen nye spørsmål men forvisse meg om at jeg har oppfattet dere rett ved kort å oppsummere. Parkeringsforskriftens §9 (1) lyder: *"Kjøretøyet skal plasseres som anvist ved skilt eller oppmerking, og innenfor oppmerket felt der dette finnes."*

I situasjonen til venstre skriver dere (jeg siterer):
"Parkering utenfor oppmerking vil være i strid med parkeringsforskriftens §9, 1. ledd."

I situasjonen til høyre skriver dere (jeg siterer):
"Skiltet gjelder etter sitt innhold uavhengig av hvordan det er merket opp i gategrunnen... Bilfører som parkerer på strekningen, på gategrunn som ikke er merket opp, vil altså måtte betale avgift".

Jeg forstår dere slik at dere mener at parkeringsforskriftens §9 (1) i situasjonen til høyre ikke forbyr enhver parkering utenfor oppmerking. Det dere ikke har svart på er hva som skiller det ene eksempelet fra det andre mht om parkeringsforskriftens §9(1) forbyr parkering utenfor oppmerking. Jeg spurte: "Er det i tilfelle noen "grenseverdi" eller er det rent "skjønn" om man hindrer adkomst til parkeringsplassene?". Kan dere svare på dette siste spørsmålet? Og siden dette er relativt oppsiktsvekkende lovtolkning ønsker jeg at dere bekrefter at dere nå forstår parkeringsforskriftens §9(1) slik at den ikke forbyr enhver parkering utenfor oppmerkingen i eksempelet til høyre?

For eksempel 3 og 4 forstår jeg dere også slik at parkeringsforskriftens §9(1) ikke kommer til anvendelse da det i utgangspunktet er lov å parkere også her utenfor oppmerket felt siden *"bilfører må forholde seg til skiltingen på stedet"* og *"oppmerking kun er ment som et supplement til skilting"*. I eksempel 4 (skråparkering i Zetlitzgate) er det ikke §9(1) som evt forbyr enhver parkering men det må en konkret vurdering til om parkering strider mot vegtrafikklovens §3. Siden også dette er en helt ny forståelse av §9(1) vil jeg forvisse meg om at jeg forstår dere korrekt.

Siden saken ikke er prioritert og det er sommer må dere gjerne bruke ytterligere to måneder på å svare selv om jeg ikke stiller nye spørsmål. Jeg vil være helt sikker på at jeg forstår deres nye fortolkning av parkeringsforskriftens §9(1) sitt virkeområde rett så jeg ikke feilinformerer publikum.

Med hilsen,

Sven Marti

Oslo Kommune
Trafikketaten
P.b. 9336 Grønland
0135 OSLO

Sven Andreas Marti
Thor Olsensgate 4 b

0177 OSLO

Oslo, 7. september 2009

Deres ref: 200906127-6

Saksbeh: Pakj

Kopi: NAF/redaktør av bladet "Motor".

Purring på svar på mitt brev av 21. juni / Vedrørende parkeringsforskriftens §9 (1)

Jeg viser til mitt brev datert 21. juni d.å. Jeg kan ikke se å ha mottatt noe svar per dags dato.

Jeg har i løpet av sommeren observert og fotografert flere lignende skiltinger med partielt oppmerkede vegstrekninger (men vil ikke trekke inn disse nå for ikke å gjøre henvendelsen mer omfattende). Men siden dere fortsatt praktiserer denne typen skilting/oppmerking er derfor spørsmålene åpenbart aktuelle og av almen interesse for trafikantene i Oslo.

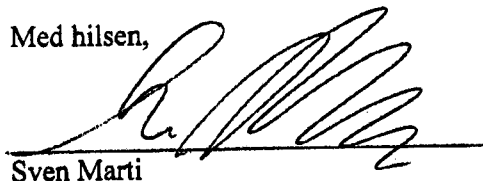
Praksis (inkludert tidligere rettspraksis) tydet på at formålet med bestemmelsen i §9 (1) var å kunne regulere parkering innen et skilts virkeområde ved å merke opp bare de plassene hvor en ønsket å tillate parkering. Bestemmelsen ville da forby enhver parkering på det umerkede området helt uavhengig av «skjønn». Kjennelsen vedr. Thor Olsensgate har imidlertid gjort meg usikker på om dere og retten har oversett bestemmelsen i parkeringsforskriftens §9(1) eller om rettstilstanden nå faktisk er endret. Mine henvendelser har hatt som formål å klarlegge denne eventuelle nye rettstilstanden.

Jeg ønsker derfor et klart svar på hvor parkeringsforskriftens §9 (1) nå ikke lenger gjelder i Oslo kommune (eksemplifisert i de konkret observerte og illustrerte situasjonene). Jeg søker også veiledning på hva som konkret skiller de situasjonene hvor forskriftens §9 (1) fortsatt forbyr parkering fra situasjonene hvor man nå kan se bort fra §9 (1). (Tidligere var dette helt uproblematisk – forbudet gjaldt helt ubetinget ethvert umerket område i hele skiltets virkeområde – når først noen plasser var merket opp.)

Jeg ba dere bl.a. bekrefte at dere nå forstår parkeringsforskriftens §9 (1) slik at den ikke forbyr enhver parkering på det umerkede området i eksempel 1. Dere og retten har påstått at slik skilting/oppmerking ikke er irregulær og ikke til å misforstå. Hver dag må noen trafikanter (og sikkert også Trafikketatens betjenter) ta stilling til spørålet og komme frem til et konkret «fasitsvar». Det må være mulig å svare ja eller nei på et så konkret spørsmål i løpet av noen måneder! Selv om saken ikke er prioritert så minner jeg om serviceerklæringen deres. Dere skrev også i forrige brev at dere «forsøker å besvare Deres henvendelser så godt det lar seg gjøre». Det kan da umulig være rimelig/nødvendig at dere da skal bruke mange måneder på å svare skriftlig på akkurat dette konkrete «ja/nei-spørsmålet»?

Vennligst forsøk å fokusere svarene i forhold til det jeg ønsker å få avklart (virkeområdet/ forståelsen av parkeringsforskriftens §9 (1)) og ikke alle andre bestemmelser som ikke påvirker (den nye?) forståelsen/anvendelsen av parkeringsforskrifens §9 (1). Jeg forventer ikke svar på evt nye spørsmål jeg måtte antyde/reise i dette «purrebrevet». Jeg imøteser imidlertid et snarlig og konkret svar på de få spørsmålene jeg stilte i tidligere brev. Jeg vil gjerne vite hvor jeg nå lovlig kan parkere!

Med hilsen,

Sven Marti